

listisk Oase i det almindelige demokratiske Danmark. Det er kommunale Særbestræbelser, som jeg tror, Lovgivningsmagten, i alt Fald den Del af den, der hviler paa den almindelige Valgret, altid maa se paa med største Mistillid, med største Uvillie, det er Planer, som jeg mener, at den almindelige Valgret, repræsenteret af dette Ting, maa søge at krydse, saa vidt den er i Stand til det. Som et Led af den bevidste, konservative kapitalistiske Kommunalpolitik paa Frederiksberg har man ogsaa søgt at indskrænke den almindelige Valgret saa meget som muligt, idet man har foretaget nogle omgaaende Bevægelser overfor det, der er Princippet i den gældende Kommunallovgivning her i Landet, nemlig at alle skal sættes i Skat, hvorved der sørges for, at den kommunale Valgret bliver almindelig. I Princippet er den kommunale Valgret her i Landet almindelig. Derfor kan den ogsaa lægges til Grund for et stort Lovforslag. Ogsaa fra det ærede Medlems Side sættes det jo, at det er den almindelige Valgret, der ligger til Grund derfor. I Princippet er den kommunale Valgret her i Landet almindelig — undtagen i København, hvor vi har særlige Bestemmelser, der forhaabentlig vil forsvinde, naar vi faar den nye Forfatning, og endvidere gennem Praksis paa Frederiksberg, hvor man ved en bevidst konservativ Politik har søgt at udrense de kommunale Valglister for saa mange smaa-stillede Vælgere som muligt, hvad der til en vis Grad er lykkedes. Altsaa, baade ved en Boligpolitik, ved en Valgrets- og Skattepolitik og paa anden Maade har man søgt at svække Demokratiets Indflydelse ved de kommunale Valg derude saa meget som muligt og har gjort det med ikke ringe Virkning. De 27,000 Vælgere, den ærede Ordfører taler om, er derfor i Virkeligheden ikke Udtryk for Befolkningen. Der burde i Virkeligheden være adskillige Tusind Vælgere flere paa Frederiksberg, hvis der var almindelig kommunal Valgret derude. Det er der ikke. Havde der paa Frederiksberg været almindelig, gennemført almindelig kommunal Valgret, kan man sige sig selv, at Højre ikke vilde have holdt det knebne Enstemmesflertal, som det har holdt denne Gang, og det ved Højre ogsaa selv; det er derfor, det i det sidste Aars Tid har udfoldet saa store Anstrengelser for at udrense Valglisterne for saa mange Vælgere som muligt. Jeg vil meget indtrængende bede Medlemmer af dette Ting, specielt det ærede Medlems Meningsfæller, om at tænke rigtig over denne Sag, før de stemmer

for eller imod dette Forslag til en motiveret Dagsorden eller undlader at stemme, nøje overveje, at det Spørgsmaal, her foreligger, ikke er et lille lokalt Spørgsmaal, ikke et Forslag til en underordnet Lejlighedslov, men et Lovforslag, der rører ved et meget stort Principspørgsmaal, og at det derfor — saaledes forekommer det i det mindste mig — er ganske utilbørligt at afgøre det paa denne Maade her i Samlingens sidste Øjeblik, at jage dette Lovforslag igennem i denne Del af Samlingen, der er som en lille Blindtarm af den store Rigsdags-samling, en Blindtarm, som jeg for øvrigt tror, Demokratiet var tjent med hurtigst muligt at operere bort. I en politisk Situation, hvor Landstinget ved en Dagsorden har standset det store Lovforslag, som samlede en saadan Enstemmighed henede, det store Forslag, der skulde afskaffe Godsejernes politiske Privilegier, i en saadan Situation at imødekomme det andethøje Ting ved at styrke Grundejernes økonomiske Privilegier, det forekommer mig at være i højeste Grad utilbørligt. Her er jo Tale om en Milliongave til private Personer — det er Kernen i dette Forslag —, en Milliongave til nogle private Personer, et lidet Antal private Personer; deri har det ærede Medlem, der just talte, ganske Ret. Desmere utilbørligt forekommer dette Lovforslag mig. Ogsaa i en Situation, hvor hele dette Spørgsmaal om de kommunale Grundskatter, om deres Fiksering eller ikke Fiksering, om Indførelse af en kommunal Grundværdistigningsafgift er til Overvejelse i en Kommission, som man fra alle Sider er gaaet med til, ogsaa fra det ærede Medlems Parti, i det Øjeblik, hvor man vistnok i denne Kommission er færdig med Overvejelsen af dette Spørgsmaal, og hvor der snart kan ventes en Betænkning, i dette Øjeblik at gaa til at afgøre Spørgsmaalet for en enkelt Kommunes Vedkommende, det forekommer mig ogsaa i allerhøjeste Grad utilbørligt.

Under Udvalgsbehandlingen har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag om samtidig Indførelse af Grundværdistigningsafgift. Jeg stillede det Forslag, som var udarbejdet af Københavns Kommunalbestyrelse i et Andragende til Lovgivningsmagten om Gennemførelse af Grundværdistigningsskatten. Men dette Ændringsforslag kunde ikke samle Flertallet, og jeg undlod derfor at stille det her, men gaar med Glæde med til dette Forslag om en Dagsorden, der med den nævnte Motivering foreløbig standser Sagen, indtil Kommissionen, der er nedsat om dette